Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 539/2001,**

15. märts 2001,

milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

(ELT L 81, 21.3.2001, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2414/2001, 7. detsember 2001	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 453/2003, 6. märts 2003	L 69	10	13.3.2003
►**M3**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 851/2005, 2. juuni 2005	L 141	3	4.6.2005
►**M4**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1791/2006, 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M5**	Nõukogu määrus (EÜ) nr. 1932/2006, 21. detsember 2006	L 405	23	30.12.2006

Muudetud:

►**A1**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

Parandatud:

►**C1** Parandus, EÜT L 29, 3.2.2007, lk 10 (1932/2006)

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1932/2006,

21. detsember 2006,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 62 lõike 2 punkti b alapunkti i,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu artikli 62 lõike 2 punkti b alusel peab nõukogu vastu võtma viisaeeskirjad kuni kolmekuulise kavatsetud riigisviibimise puhuks ning sellega seoses koostama nimekirja kolmandatest riikidest, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja nendest riikidest, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud. Artiklis 61 nimetatakse neid nimekirju kõrvalmeetmete hulgas, mis on otseselt seotud isikute vaba liikumisega vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala piires.

(2) Käesolev määrus lähtub Schengeni *acquis'* st vastavalt selle Euroopa Liitu integreerimist käsitlevale protokollile (edaspidi "Schengeni protokoll"). See ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis tulenevad *acquis'*st, nagu see on määratletud 20. mai 1999. aasta otsuse (Schengeni *acquis'* määratlemisest, et vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu ja Euroopa Liidu lepingu asjakohastele sätetele kindlaks määrata kõigi *acquis'* d moodustavate eeskirjade ja otsuste õiguslik alus) ([3]) A lisas.

(3) Käesolev määrus arendab edasi sätteid, mille suhtes on Schengeni protokolli alusel lubatud tihedam koostöö, ning kuulub 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ (Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel nimetatud kahe riigi Schengeni *acquis'* rakendamises, arendamises ja väljatöötamises osalemise kohta sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta) ([4]) artikli 1 punkti B reguleerimisalasse.

(4) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukohta käsitleva protokolli artikli 1 kohaselt ei osale Iirimaa ja Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmises. Sellest tulenevalt ning ilma et see piiraks eespool nimetatud protokolli artikli 4 kohaldamist, ei kohaldata käesoleva määruse sätteid Iirimaa ega Ühendkuningriigi suhtes.

(5) Need kolmandad riigid, kelle kodanike suhtes kehtib viisakohustus, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest vabastatud, määratakse kindlaks igal üksikjuhul eraldi, hinnates mitmesuguseid kriteeriume, mis käsitlevad muu hulgas ebaseaduslikku sisserännet, avalikku korda ja julgeolekut ning Euroopa Liidu välissuhteid kolmandate riikidega, kusjuures võetakse

([1]) EÜT C 177 E, 27.6.2000, lk 66.
([2]) 5. juulil 2000 esitatud arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 1.
([4]) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

▼B

arvesse ka piirkondliku ühtekuuluvuse ja vastastikkusega seotud seiku. Tuleks ette näha ühenduse mehhanism, mis võimaldaks rakendada seda vastastikkuse põhimõtet, kui üks kolmandik käesoleva määruse II lisasse kantud riikidest otsustab kehtestada ühe või mitme liikmesriigi kodanike suhtes viisanõude.

(6) Euroopa Majanduspiirkonna leping vabastab Islandi, Liechtensteini ja Norra kodanikud viisanõudest, mistõttu neid riike ei ole käesoleva määruse II lisas olevasse nimekirja kantud.

(7) Kodakondsuseta isikute ja pagulaseks tunnistatud isikute suhtes peaks viisanõude või sellest nõudest vabastamise suhtes tehtava otsuse aluseks olema see kolmas riik, kus on kõnealuste isikute elukoht ja kes on neile väljastanud reisidokumendid, ilma et see piiraks liikmesriikide poolt allakirjutatud rahvusvahelistest kokkulepetest ja eelkõige 20. aprillil 1959 Strasbourgis allakirjutatud pagulaste viisanõude kaotamise Euroopa lepingust tulenevaid kohustusi. Arvestades erinevusi kodakondsuseta isikuid ja pagulaseks tunnistatud isikuid käsitlevates siseriiklikes õigusaktides, võivad liikmesriigid siiski otsustada, kas neisse kategooriatesse kuuluvate isikute suhtes kehtib viisanõue, kui kolmas riik, kus on nende isikute elukoht ja kes on väljastanud neile reisidokumendid, kuulub selliste kolmandate riikide hulka, kelle kodanikud on viisanõudest vabastatud.

(8) Teatud üksikjuhtudel, mis nõuavad viisaalaseid erieeskirju, võivad liikmesriigid vabastada teatava kategooria isikud viisanõudest või kehtestada nende suhtes selle nõude vastavalt rahvusvahelisele avalikule õigusele või tavale.

(9) Silmas pidades vajadust tagada süsteemi juhtimise avatus ja asjaomaste isikute informeeritus, peavad liikmesriigid teatama teistele liikmesriikidele ja komisjonile meetmetest, mida nad käesoleva määruse alusel võtavad. Samal põhjusel tuleks see teave avaldada ka *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

(10) Liikmesriigi territooriumile sisenemise või viisade väljaandmise tingimused ei mõjuta hetkel reisidokumentide kehtivuse tunnustamist reguleerivaid eeskirju.

(11) Vastavalt asutamislepingu artiklis 5 esitatud proportsionaalsuse põhimõttele on sellise määruse kehtestamine, milles loetletakse need kolmandad riigid, kelle kodanikel peab ühenduse välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest kohustusest vabastatud, ühtaegu vajalik ja kohane abinõu tagamaks, et ühtsed viisaeeskirjad toimiksid efektiivselt.

▼M1

(12) Käesoleva määrusega nähakse ette täielik ühtlustamine nende kolmandate riikide puhul, kelle kodanike suhtes kohaldatakse liikmesriikide välispiiride ületamisel viisakohustust, ja nende puhul, kelle kodanikud on sellest kohustusest vabastatud,

▼B

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. I lisas esitatud nimekirjas olevate kolmandate riikide kodanikelt nõutakse liikmesriigi välispiiri ületamisel viisat.

▼M5
▼C1

Ilma et see piiraks 20. aprillil 1959 Strasbourgis alla kirjutatud pagulaste viisanõude kaotamise Euroopa lepingust tulenevaid kohustusi, nõutakse pagulaseks tunnistatud isikutelt ja kodakondsuseta isikutelt liikmesriigi välispiiri ületamisel viisat, kui kolmas riik, kus on nende elukoht ja kes

▼C1

väljastas neile reisidokumendi, on loetletud käesoleva määruse I lisa nimekirjas.

▼B

2. ►M1 II lisas olevas loendis nimetatud riikide kodanikud vabastatakse lõikes 1 esitatud kohustusest viibimise puhul, mis ei ületa ühtekokku kolme kuud. ◄

▼M5
▼C1

— käesoleva määruse I lisas loetletud kolmandate riikide kodanikud, kellele on liikmesriigid väljastanud kohaliku piiriliiklusloa vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1931/2006 (millega kehtestatakse liikmesriikide välistel maismaapiiridel toimuva kohaliku piiriliikluse eeskirjad ning muudetakse Schengeni konventsiooni) ([1]), juhul kui nad kasutavad oma õigusi kohaliku piiriliikluse korra alusel,

— kooliõpilased, kellel on I lisas loetletud kolmanda riigi kodakondsus ja kelle elukoht on liikmesriigis, kus kohaldatakse nõukogu 30. novembri 1994. aasta otsust 94/795/JSK (Euroopa Liidu lepingu artikli K.3 lõike 2 alusel vastuvõetud ühismeetmete kohta reisimisvõimaluste loomiseks kolmandate riikide kooliõpilastele, kes elavad ühes liikmesriigis) ([2]), ning kes reisivad kooliekskursiooni raames sellise õpilasrühma koosseisus, mida saadab kõnealuse kooli õpetaja,

— pagulaseks tunnistatud isikud ning kodakondsuseta isikud ja teised ilma ühegi riigi kodakondsuseta isikud, kelle elukoht on liikmesriigis ja kellele on nimetatud liikmesriik väljastanud reisidokumendi.

▼B

3. Varem I ja II lisa nimekirja kuulunud riikide osaks olnud uute kolmandate riikide kodanike suhtes kehtivad vastavalt lõigetes 1 ja 2 toodud nõuded, kuni nõukogu asutamislepingu asjakohases sättes kehtestatud korras ei otsusta teisiti.

▼M3

4. Kui II lisa nimekirjas loetletud kolmas riik kehtestab mõne liikmesriigi kodanike suhtes viisanõude, kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) 90 päeva jooksul pärast viisanõude kehtestamist või väljakuulutamist teatab asjaomane liikmesriik sellest kirjalikult nõukogule ja komisjonile. Teade avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias. Teates tuleb märkida meetme rakendamise kuupäev ning asjakohaste reisidokumentide ja viisade tüüp.

   Kui kolmas riik otsustab viisanõude kaotada enne nimetatud tähtaja möödumist, muutub teatamine ülearuseks;

b) komisjon võtab vahetult pärast teate avaldamist ja asjaomase liikmesriigiga konsulteerides meetmeid koos kolmanda riigi asutustega viisavaba liikumise taastamiseks;

c) 90 päeva jooksul pärast teate avaldamist esitab komisjon asjaomase liikmesriigiga konsulteerides nõukogule aruande. Aruandele võib lisada ettepaneku taaskehtestada kõnealuse kolmanda riigi kodanike suhtes ajutiselt viisanõue. Komisjon võib nimetatud ettepaneku esitada ka pärast aruande arutelu toimumist nõukogus. Nõukogu võtab kolme kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse nimetatud ettepaneku kohta;

d) kui komisjon peab seda vajalikuks, võib ta ilma eelnevat aruannet esitamata teha ettepaneku taaskehtestada punktis c osutatud kolmanda riigi kodanike suhtes ajutiselt viisanõue. Ettepaneku suhtes kohaldatakse punktis c sätestatud menetlust. Asjaomane liikmesriik võib teatada, kui ta soovib, et komisjon loobuks viisanõude ajutisest taaskehtestamisest ilma eelnevat aruannet esitamata;

([1]) ELT L 405, 30.12.2006, lk 1.
([2]) EÜT L 327, 19.12.1994, lk 1.

▼M3

e) punktides c ja d osutatud menetlus ei piira komisjoni õigust teha ettepanek käesoleva määruse muutmiseks, et kanda asjaomane kolmas riik I lisasse. Juhul, kui on otsustatud rakendada punktides c ja d osutatud ajutist meedet, esitab komisjon määruse muutmise ettepaneku hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast ajutise meetme jõustumist. Määruse muutmise ettepanek sisaldab ka sätteid ajutiste meetmete tühistamise kohta, mis võivad olla kehtestatud vastavalt punktides c ja d viidatud menetlustele. Samal ajal jätkab komisjon jõupingutusi, et mõjutada asjaomase kolmanda riigi asutusi taastama viisavaba liikumine asjaomase liikmesriigi kodanikele;

f) kui kõnealune kolmas riik tühistab viisanõude, teatab liikmesriik sellest viivitamatult nõukogule ja komisjonile. Teade avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias. Kõik punkti d kohaselt kehtestatud ajutised meetmed lõpevad seitse päeva pärast *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamist. Kui asjaomane kolmas riik on kehtestanud viisanõude kahe või enama liikmesriigi kodanikele, lõpevad ajutised meetmed alles pärast viimast *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamist.

5. Niikaua kui viisavabastuse vastastikkuse põhimõtet jätkuvalt ei kohaldata II lisa loetelus nimetatud kolmanda riigi poolt mõne liikmesriigi suhtes, esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule enne iga paarisaasta 1. juulit aruande vastastikkuse põhimõtte puudumist väljendava olukorra kohta ning vajaduse korral asjakohased ettepanekud.

▼B

Artikkel 2

Käesolevas määruses tähendab “viisa” liikmesriigi luba või otsust, mis on vajalik, et:

— siseneda kõnealusesse liikmesriiki või mitmesse liikmesriiki selleks et viibida seal kokku mitte rohkem kui kolm kuud,

— siseneda selleks, et läbida kõnealuse liikmesriigi või mitme liikmesriigi territooriumi, välja arvatud lennujaamatransiidid.

▼M5
▼C1

———————

▼B

Artikkel 4

1. Liikmesriik võib ette näha erandid artikli 1 lõikes 1 sätestatud viisanõudest või artikli 1 lõikes 2 sätestatud viisanõudest vabastamisest järgmiste isikute suhtes:

▼M5
▼C1

a) diplomaatilise passi, teenistus-/ametipassi või eripassi omanikud vastavalt ühele nõukogu 24. aprilli 2001. aasta määruse (EÜ) nr 789/2001 (millega viisataotluste läbivaatamise teatavate üksikasjalike eeskirjade ja praktiliste menetluste rakendamisvolitused jäetakse nõukogule) ([1]) artikli 1 lõikes 1 või artikli 2 lõikes 1 kehtestatud menetlustest.

▼B

b) lennukite ja laevade tsiviilmeeskonnad;

c) päästelendude meeskonnad ja saatepersonal ning teised katastroofe ja avariiolukordi likvideerida aitavad isikud;

d) rahvusvahelistel siseveeteedel sõitvate laevade tsiviilmeeskonnad;

([1]) ELT L 116, 26.4.2001, lk 2. Määrust on muudetud otsusega 2004/927/EÜ (ELT L 396, 31.12.2004, lk 45).

▼B

e) valitsustevaheliste rahvusvaheliste organisatsioonide poolt oma ametnikele väljastatavate reisidokumentide omanikud.

▼M5
▼C1

2. Liikmesriik võib vabastada viisanõudest:

a) kooliõpilased, kellel on I lisas loetletud kolmanda riigi kodakondsus ja kelle elukoht on II lisas loetletud kolmandas riigis, Šveitsis või Liechtensteinis ning kes reisivad koolieksкursiooni raames sellise õpilasrühma koosseisus, mida saadab kõnealuse kooli õpetaja;

b) pagulaseks tunnistatud isikud ja kodakondsuseta isikud, kui kolmas riik, mis on nende elukoht ja kes on neile väljastanud reisidokumendi, on loetletud II lisas;

c) relvajõudude liikmed, kes reisivad NATO või programmi "Partnerlus rahu nimel" raames ning kellel on isikut tõendav dokument ja lähetuskorraldus, mis on ette nähtud 19. juunil 1995. aastal Põhja-Atlandi Lepingu Organisatsiooni liikmete vahel sõlmitud lepingus nende relvajõudude staatuse kohta.

▼B

3. Liikmesriik võib ette näha erandid artikli 1 lõikes 2 sätestatud viisanõudest vabastamisest isikute suhtes, kes riigisviibimise kestel on hõivatud tasustatava tööga.

Artikkel 5

1. Kümne tööpäeva jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist teatavad liikmesriigid teistele liikmesriikidele ja komisjonile artikli 3 teise taande ja artikli 4 alusel võetud meetmetest. Kõikidest neisse meetmetesse tehtud muudatustest teatatakse samal viisil viie tööpäeva jooksul.

2. Komisjon avaldab lõike 1 kohaselt teatatud meetmed teatavaksvõtmiseks *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 6

Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide pädevust riikide ja territoriaalüksuste ning nende ametivõimude poolt väljastatud passide, reisidokumentide ja isikut tõendavate dokumentide tunnustamise alal.

Artikkel 7

1. Nõukogu määrus (EÜ) nr 574/1999 ([1]) asendatakse käesoleva määrusega.

2. Ühiste konsulaarjuhiste ja üldkäsiraamatu lõplikku redaktsiooni, nagu need tulenevad Schengeni täitevkomitee28. aprilli 1999. aasta otsusest (SCH/Com-ex(99)13), muudetakse järgmiselt:

1. ühiste konsulaarjuhiste 1. lisa I osa ja üldkäsiraamatu 5. lisa I osa pealkiri asendatakse järgmisega:

   "Selliste kolmandate riikide üldnimekiri, kelle kodanike suhtes kehtib määrusega (EÜ) nr 539/2001 kehtestatud viisanõue";

2. ühiste konsulaarjuhiste 1. lisa I osas ja üldkäsiraamatu 5. lisa I osas olev nimekiri asendatakse käesoleva määruse I lisaga;

3. ühiste konsulaarjuhiste 1. lisa II osa ja üldkäsiraamatu 5. lisa II osa pealkiri asendatakse järgmisega:

([1]) EÜT L 72, 18.3.1999, lk 2.

▼B

"Selliste kolmandate riikide üldnimekiri, kelle kodanikud on vabastatud määrusega (EÜ) nr 539/2001 kehtestatud viisanõudest";

4. ühiste konsulaarjuhiste 1. lisa II osas ja üldkäsiraamatu 5. lisa II osas olev nimekiri asendatakse käesoleva määruse II lisaga;

5. ühiste konsulaarjuhiste 1. lisa III osa ja üldkäsiraamatu 5. lisa III osa jäetakse välja.

3. Schengeni täitevkomitee 15. detsembri 1997. aasta otsus (SCH/Com-ex(97)32) ja 16. detsembri 1998. aasta otsus (SCH/Com-ex(98) 53, REV 2) tunnistatakse kehtetuks.

▼M1

Artikkel 8

Käesolev määrus jõustub 20. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

▼B

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides kooskõlas Euroopa Ühenduse asutamislepinguga.

▼B

I LISA

Artikli 1 lõikes 1 osutatud üldnimekiri

1. RIIGID

Afganistan

Albaania

Alžeeria

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Araabia Ühendemiraadid

Armeenia

Aserbaidžaan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrein

Bangladesh

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belau

Belize

Benin

Bhutan

▼M5
▼C1

Boliivia

▼B

Bosnia ja Hertsegoviina

Botswana

Burkina Faso

Burundi

Cabo Verde

Colombia

Côte d'Ivoire

Djibouti

Dominica

Dominikaani Vabariik

▼M2

Ecuador

▼B

Egiptus

Ekvatoriaal-Guinea

Eritrea

Endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik

▼B

Etioopia

Fidži

Filipiinid

Gabon

Gambia

Ghana

Grenada

Gruusia

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Hiina

India

Indoneesia

Iraak

Iraan

Jamaica

Jeemen

Jordaania

Kambodža

Kamerun

Kasahstan

Katar

Kenya

Kesk-Aafrika Vabariik

Kiribati

Komoorid

Kongo

Kongo Demokraatlik Vabariik

Kuuba

Kuveit

Kõrgõzstan

Laos

Lesotho

Libeeria

Liibanon

Liibüa

Lõuna-Aafrika Vabariik

Madagaskar

Malawi

Maldiivid

Mali

Maroko

▼B

Marshalli Saared

Mauritaania

▼M5
▼C1

———————

▼B

Mikroneesia

Moldova

Mongoolia

▼M5
▼C1

Montenegro

▼B

Mosambiik

Myanmar

Namiibia

Nauru

Nepal

Nigeeria

Niger

Omaan

Paapua Uus-Guinea

Pakistan

Peruu

Põhja-Korea

Põhja-Mariaanid

Rwanda

Saalomoni Saared

▼M5
▼C1

———————

▼B

Saint Lucia

Saint Vincent ja Grenadiinid

Sambia

Samoa

São Tomé ja Príncipe

Saudi Araabia

▼M5
▼C1

———————

Serbia

▼B

Senegal

Sierra Leone

Somaalia

Sri Lanka

Sudaan

▼B

Suriname

Svaasimaa

Süüria

Zimbabwe

Tadžikistan

Tai

Tansaania

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad ja Tobago

Tšaad

Tuneesia

Tuvalu

Türgi

Türkmenistan

Uganda

Ukraina

Usbekistan

Valgevene

Vanuatu

Venemaa

Vietnam

2. TERRITORIAALÜKSUSED JA -VALITSUSED, MIDA VÄHEMALT ÜKS LIIKMESRIIK EI OLE RIIGINA TUNNUSTANUD

▼M2

_____

▼B

Palestiina omavalitsus

Taiwan

▼M5
▼C1

3. BRITI KODANIKUD, KES EI OLE SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI ÜHENDKUNINGRIIGI KODANIKUD ÜHENDUSE ÕIGUSE TÄHENDUSES:

British Overseas Territories Citizens, kellel ei ole õigust asuda elama Ühendkuningriigis

British Overseas Citizens

▼C1

British Subjects, kellel ei ole õigust asuda elama Ühendkuningriigis

British Protected Persons.

▼B

II LISA

Artikli 1 lõikes 2 osutatud üldnimekiri

1. RIIGID

Ameerika Ühendriigid

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua ja Barbuda ([1])

▼B

Argentina

Austraalia

▼M5
▼C1

Bahama ([1])

Barbados ([1])

_____

▼B

Brasiilia

▼M5
▼C1

Brunei Darussalami Riik

▼M4 _____

▼B

Costa Rica

▼M2 _____

▼A1 _____

▼B

El Salvador

Guatemala

Honduras

Horvaatia

Iisrael

Jaapan

Kanada

▼A1 _____

▼B

Lõuna-Korea

▼A1 _____

▼B

Malaisia

([1]) Vabastust viisanõudest kohaldatakse Euroopa Ühendusega sõlmitava viisavabastust käsitleva lepingu jõustumise kuupäevast.

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Mauritius (1)

▼B

Mehhiko

Monaco

Nicaragua

Panama

Paraguay

▼A1

_____

▼B

Püha Tool

▼M4

_____

▼B

San Marino

▼M5
▼C1

Saint Kitts ja Nevis (1)

Seišellid (1)

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Tšiili

▼A1

_____

▼B

Uruguay

Uus-Meremaa

Venezuela

2. HIINA RAHVAVABARIIGI ERIHALDUSPIIRKONNAD

Hongkongi erihalduspiirkond (2)

Aomeni erihalduspiirkond (3)

▼M5
▼C1

3. BRITI KODANIKUD, KES EI OLE SUURBRITANNIA JA PÕHJA-IIRI ÜHENDKUNINGRIIGI KODANIKUD ÜHENDUSE ÕIGUSE TÄHENDUSES:

British Nationals (Overseas).

_____

(1) Vabastust viisanõudest kohaldatakse Euroopa Ühendusega sõlmitava viisavabastust käsitleva lepingu jõustumise kuupäevast.

(2) Viisanõudest vabastatakse üksnes “Hong Kong Special Administrative Region'i” passi omanikud.

(3) Viisanõudest vabastatakse üksnes “Região Administrativa Especial de Macau” passi omanikud.